

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2006 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

W składzie:

Przewodniczący - Sędzia SR (del.) Witold Rękosiewicz

Protokolant sekr. sąd. Marcin Piotrowski

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2006 r. w Warszawie

sprawy z powództwa M... - L... Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z/s w L

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

zainteresowany: P... E... C... Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z/s w L

o zmianę treści umowy

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 9 grudnia 2004 r. nr OLB-5112-3(20)/2004/TD

- I. Uchyla zaskarżoną decyzję.
- II. Umarza postępowanie odwoławcze.
- III. Znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania.

SSR Witold Rękosiewicz

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność

Sekretarz

UZASADNIENIE

Decyzją z dn. 9.12.2004r. nr OLB-5112-3(20)/2004/TD Prezes Urzędu Regulacji Energetyki orzekł zmianę zawartej na okres od 1.01.2004r. do 31.12.2004r. „Umowy rocznej sprzedaży mocy cieplnej i ciepła w 2004r.” zawartej 5.01.2004r. między M₁ – L Sp. z o.o. z/s w L (dalej M₁), a P₁ E C Sp. z o.o. z/s w L) poprzez zmianę jej zapisów aneksem nr 1 stanowiącym załącznik do wydanej decyzji.

Swoją decyzję Prezes URE oparł na ustaleniu, że stosowany przez M₁ sposób rozliczeń z L₁ za dostarczone ciepło uwzględniający w kosztach nośnika ciepła koszty podgrzewania owego nośnika nie znajduje oparcia w przepisach ustawy z dnia 10.04.1997r. Prawo energetyczne (tekst jedn. Dz. U. z 2003r. nr 153, poz. 1504) oraz wydanych na podstawie w/w ustawy przepisach wykonawczych. W złożonym odwołaniu M₁ L₁ Sp. z o.o. wskazał, że przedmiotowa decyzja wprowadzonym aneksem nr 1 zmieniła załącznik nr 3 do łączącej M₁ i L₁ umowy dotyczący szczegółowego sposobu rozliczeń za dostarczone ciepło. Umowa została zawarta na okres jednego roku od 1 stycznia do 31 grudnia 2004r. W aneksie do umowy nie zostało wskazane od kiedy wprowadzone zmiany mają obowiązywać. Z uwagi na to, że byłby prawny umowy ustawał z dniem 31.12.2004r. powód podkreślił, że w przypadku niezaskarżenia decyzji wydanej 3.12.2004r. przy uwzględnieniu okresu na uprawomocnienie, obowiązywałaby ona tylko 4 dni. Nie znajdując uzasadnienia dla wydanej w tych warunkach decyzji powód wyraził opinię, że w sprawie powinna być wydana decyzja o umorzeniu postępowania ze względu na brak przedmiotu sporu.

Wobec tego powód wnosił o zmianę decyzji w całości lub w części dotyczącej zapisów wprowadzonego aneksu nr 1 przez określenie daty obowiązywania aneksu oraz zmianą daty zawarcia umowy na 5.01.2004r. z uwagi na to, że w aneksie została jego zdaniem omyłkowo wpisana data 1.09.2004r. Wskazał, że w zaistniałych okolicznościach decyzja powinna być uchylona w całości.

Pozwany Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania.

Wyjaśnił, że orzeczona decyzją zmiana załącznika nr 3 do łączącej strony umowy obejmowała okres na jaki zawarta była umowa. Więc przedstawione w odwołaniu żądanie powoda dotyczące zmiany zaskarżonej decyzji poprzez określenie terminu obowiązywania wprowadzonego aneksu nr 1 uznał za nieuzasadnione, choćby dlatego, że decyzja orzekająca zawarcie umowy lub wyrok Sądu wydany w sprawie nie może działać wstecz. Wskazał też, że w dniu wydania decyzji umowa której ona dotyczyła nadal obowiązywała. Okoliczność jej wygaśnięcia z dniem 31.12.2004r. nie uzasadnia w ocenie Prezesa URE bezprzedmiotowości postępowania i nie może stanowić przesłanki do jego umorzenia lub uchylenia zaskarżonej decyzji. Odnośnie zawartej w aneksie nr 1 ukształtowanym decyzją oczywistej omyłki dotyczącej daty wejścia w życie łączącej powoda i zainteresowanego umowy Prezes URE zauważył, że M^o nie występował do niego z wnioskiem o sprostowanie w trybie art. 113 kpa.

Zainteresowany również wniósł o oddalenie odwołania stwierdzając, że zaskarżona decyzja Prezesa URE jest trafna. Wskazał, że sposób rozliczeń, który uwzględniał w kosztach nośnika ciepła również koszty podgrzewania tego nośnika nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach. Stwierdził także, iż określenie terminu wejścia w życie zaskarżonej decyzji nie ma znaczenia, ponieważ zapis zawarty w załączniku nr 3 podpisanej z M^o umowy rocznej był już w momencie jej zawierania sprzeczny z art. 353¹ kodeksu cywilnego. Powodowało to w ocenie zainteresowanego nieuzasadniony wzrost opłat indywidualnych odbiorców ciepła.

W piśmie z dnia 7.04.2005r. powód ustosunkowując się do odpowiedzi pozwanego na odwołanie przedstawił okoliczności, które doprowadziły do powstania sporu między nim, a zainteresowanym. Stwierdził, że proponowany przez zainteresowanego nowy sposób rozliczeń jest możliwy po zmianie stosowanej w chwili zawarcia umowy taryfy. Powód zauważył, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z wydaną uprzednio przez Prezesa URE decyzją o zatwierdzeniu stosowanej przez M^o taryfy, na której m.in. oparta jest roczna umowa dostawy ciepła łącząca do-

stawcę z zainteresowanym. Treść umowy zmieniona wprowadzonym decyzją pozwanego aneksem stoi w sprzeczności z zasadami ustalającymi zatwierdzoną przez Prezesa URE taryfą, której termin obowiązywania określono na 30.06.2005r. W ocenie powoda zaskarżona decyzja jest dla niego krzywdząca i naraża go na straty. W piśmie z dn. 4.05.2005r. zainteresowany potwierdził przedstawione stanowisko. Podkreślił, że postanowienia rozporządzenia taryfowego określające zasady kalkulacji ceny nośnika obowiązują w niezmienionej formie od października 2000r. Stanowisko powoda, że zmiana sposobu rozliczeń będzie możliwa dopiero po zmianie taryfy uznał za nieprawdziwe. Powołał się na treść zawartej z M umowy na 2005r., z której usunięto kontrowersyjny zapis.

Na rozprawie pełnomocnik powoda wnosił o uchylenie zaskarżonej decyzji argumentując, że zgodnie z ustalonym orzecznictwem Prezes URE nie ma kompetencji do rozstrzygnięcia sporów powstałych na tle zawartych już umów. Sprzeciwił się umorzeniu postępowania, o co wnosił pełnomocnik pozwanego wywodząc, że w takim przypadku zaskarżona decyzja pozostanie w mocy i będzie wywierała wpływ na wzajemne stosunki stron oraz sposób rozliczeń wynikających z umowy obowiązującej w 2004r.

Pełnomocnik pozwanego wnosił o umorzenie postępowania dowodząc, że umowa, której dotyczyła przedmiotowa decyzja już wygasła a sama decyzja była zgodna z obowiązującymi przepisami. Pełnomocnik zainteresowanego popierał stanowisko pozwanego.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i zważył co następuje:

P E C dostarczające ciepło do odbiorców indywidualnych korzysta z dostaw ciepła od dwóch dostawców, M L sp. z o.o. i E I – W . Z każdym z dostawców za dostarczone ciepło L rozliczał się przy zastosowaniu takiego samego sposobu rozliczeń.

W związku z zatwierdzeniem decyzją Prezesa URE nowej taryfy dla ciepła E L W / – obowiązującej od 1.08.2004r. – zmianie uległ spo-

sób rozliczenia ubytków czynnika grzewczego. Spowodowało to zróżnicowanie sposobów rozliczeń L z oboma dostawcami. Pismem z dnia 24.08.2004r. (k. 34 akt adm.) L wystąpiło do M o przedstawienie uzasadnienia dalszego stosowania w rozliczeniach dotychczasowego sposobu rozliczeń uznając, że po zmianie taryfy drugiego dostawcy poprzedni sposób rozliczeń jest dla odbiorcy niekorzystny. M wyjaśnił, że podstawą rozliczeń stron jest obowiązująca taryfa i oparte na niej postanowienia umowy zawartej w dniu 5.01.2004r.

Przy kalkulacji obowiązującej do 30.06.2005r. taryfy do ceny nośnika ciepła przyjęto koszty pozyskania i uzdatniania nośnika ciepła a nie uwzględniono kosztów podgrzewania tego nośnika. Wynikało to z faktu, że stosowany sposób rozliczeń uwzględniał już w kalkulacji to ciepło więc uwzględnienie go w kalkulacji nośnika prowadziłoby do zdublowania kosztów ciepła na podgrzanie nośnika.

Ponieważ L nie uznało stanowiska M za uzasadnione i zażądało zmiany sposobu rozliczeń od dnia 1.09.2004r. przez zmianę w drodze aneksu obowiązującej umowy, M wystąpił do Prezesa URE z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu w sprawie odmowy zawarcia umowy (aneksu do umowy) sprzedaży ciepła w trybie art. 8 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne (k. 1 i 72 akt adm.).

Z podobnym wnioskiem do Prezesa URE wystąpił również zainteresowany L (k. 67 akt adm.).

Zważyć należało, że powód składając wniosek o rozpatrzenie przez Prezesa URE w trybie art. 8 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne sporu powstałego między nim, a zainteresowanym wnosił o rozstrzygnięcie w sprawie wykonania już zawartej umowy rocznej sprzedaży mocy cieplnej i ciepła w 2004r. (k. 1 akt adm.).

Zgodnie z w/w przepisem Prezes URE rozstrzyga na wniosek strony w sprawach spornych dotyczących ustalenia warunków świadczenia usług o których mówi art. 4 ust. 2 ustawy, odmowy przyłączenia do sieci, odmowy zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej, paliw gazowych lub ciepła albo nieuzasadnionego wstrzymania ich dostaw. W przedstawionym zestawieniu stanowiącym zamknięty katalog sporów, do których rozstrzygnięcia właściwy jest Prezes URE nie zostało

wymienione rozstrzygnięcie sporów powstałych na gruncie zawartej już przez strony umowy bez względu na przedmiot, którego może ona dotyczyć.

Mając na uwadze powyższe ustalenia należy stwierdzić, że w świetle obowiązujących przepisów brak jest podstaw prawnych do ingerowania przez Prezesa URE w spory, których przedmiotem jest zmiana łączącej już strony umowy sprzedaży.

W ocenie Sądu sporu powstałego na tle zawartej już umowy, dotyczącego np. jej zmiany nie można uznać za tożsame ze sporem dotyczącym zawarcia umowy sprzedaży ciepła jak to miało miejsce w rozpatrywanej sprawie.

Stanowisko Sądu znajduje potwierdzenie w wyroku Sądu Najwyższego z dn. 12.09.2003r. I CKN 504/01 w myśl którego art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego umożliwia ukształtowanie warunków umowy jeszcze niezawartej wobec niedojścia stron tej umowy do porozumienia. Oznacza to, że Prezes nie może orzekać w sprawach dotyczących umów już zawartych. Nie może więc również w trybie przewidzianym w art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego rozstrzygać sporów dotyczących warunków wykonania łączącej strony umowy lub nowego ukształtowania warunków tej umowy.

W tym stanie zdaniem Sądu należało uznać, że nie tylko wydanie zaskarżonej decyzji ale również prowadzenie samego postępowania, w wyniku którego została ona wydana było zbędne.

Mając powyższe na uwadze Sąd stwierdził, że zaskarżoną decyzję należy uchylić (art. 479⁵³ § 2 kpc). Jednocześnie uznając, że prowadzenie dalszego postępowania w sprawie jest zbędne, postępowanie umorzył – art. 355 § 1 kpc.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc.

SSR Witold Rękosiewicz

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność

Sekretarz